

فرم شناسنامه نماگرها

عنوان نماگر:

نرخ عضویت در سازمان‌های کارگری

Trade union density rate

فرمول محاسبه نماگر:

- ۱)
$$\text{نرخ عضویت مزد و حقوق بگیران در سازمان‌های کارگری} = \frac{\text{تعداد مزد و حقوق بگیران عضو سازمان‌های کارگری}}{\text{تعداد کل مزد و حقوق بگیران}} * 100$$
- ۲)
$$\text{نرخ عضویت مزد و حقوق بگیران و کارکنان مستقل در سازمان‌های کارگری} = \frac{\text{تعداد مزد و حقوق بگیران یا کارکنان مستقل عضو سازمان‌های کارگری}}{\text{تعداد کل مزد و حقوق بگیران و کارکنان مستقل}} * 100$$
- ۳)
$$\text{نرخ عضویت شاغلین در سازمان‌های کارگری} = \frac{\text{شاغلین عضو سازمان‌های کارگری}}{\text{تعداد کل شاغلین}} * 100$$

واحد اندازه گیری: درصد

دستگاه / دستگاه های تولید کننده نماگر:

- (۱) اداره کل سازمان‌های کارگری و کارفرمایی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
(۲) مرکز آمار ایران

روش تولید نماگر:

سرشماری

عنوان طرح:

سطح جغرافیایی ارایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

۱۰ ساله ۵ ساله سالانه

سایر (ذکر شود):

دوره زمانی انتشار:

سالانه فصلی ماهانه

روزانه سایر (ذکر شود):

نمونه گیری

عنوان طرح: طرح آمارگیری نیروی کار

سطح جغرافیایی ارایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

سالانه فصلی ماهانه

سایر (ذکر شود):

دوره زمانی انتشار:

سالانه فصلی ماهانه روزانه

سایر (ذکر شود):

ثبتی

نام سامانه: اداره کل سازمان‌های کارگری و

کارفرمایی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

سطح جغرافیایی ارایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

سالانه فصلی ماهانه

روزانه سایر (ذکر شود):

دوره زمانی انتشار:

سالانه فصلی ماهانه

روزانه سایر (ذکر شود):

تعاریف واژه ها:

سازمان کارگری

تشکیلاتی است که با عضویت کارگران مشمول قانون کار به منظور حفظ و توسعه منافع صنفی آنها تاسیس و در چارچوب مقررات ملی فعالیت می‌نماید، از مصادیق آن انجمن صنفی کارگری، شورای اسلامی کار و نماینده کارگران می‌باشد.

انجمن صنفی کارگری

سازمان کارگری است که در چارچوب قانون کار و مقررات مربوط تاسیس می‌شود و شامل "انجمن صنفی کارگری در سطح کارگاه" و "یا" حرفه یا صنعت خاص" است.

کاربرد نماگر:

نرخ عضویت در سازمان‌های کارگری نشان‌دهنده حضور و نفوذ کارگران در اتحادیه‌ها می‌باشد و میزان آزادی عضویت کارگران در انجمن‌ها را آرایه می‌دهد و می‌تواند در ارزیابی و نظارت روابط کارگری و کارفرمایی کمک کند.

به هنگام تفسیر میزان تراکم سازمان‌های کارگری، بایستی پوشش آماری از جمله پوشش بخش غیر رسمی، بخش دولتی، بخش کشاورزی، خوداشتغالی و غیره، در نظر گرفته شود. از آنجا که هیچ دستورالعمل توافقی شده بین‌المللی جهت جمع‌آوری آمار سازمان‌های کارگری در سطح کشور وجود ندارد، در کشورهای مختلف و در طول زمان تنوع بسیاری در روش شناسی‌ها دیده می‌شود. این موضوع و همچنین کمبود منابع داده‌ای قابل اعتماد و جامع، تجزیه و تحلیل سطح و روند نرخ‌ها را بسیار دشوار کرده است.

تغییرات قابل توجه، در سطوح و نرخ‌ها ممکن است تنها منعکس‌کننده تغییرات در تعاریف و پوشش سازمان‌های کارگری و اعضای آن‌ها در طول زمان باشد. نرخ تراکم سازمان‌های کارگری بایستی به عنوان تنها شاخصی از قدرت چانه‌زنی سازمان‌های کارگری استفاده گردد. کشورهایی با نرخ تراکم پایین ممکن است پوشش بالایی از کارگران را به واسطه توافقات جمعی داشته باشند. همچنین کشورهایی با نرخ تراکم بالا ممکن است گفتگوهای اجتماعی ضعیفی داشته باشند. با این حال میزان بالای نرخ مذکور ضرورتاً منعکس‌کننده وضعیت حداکثری شاغلینی که مشمول آزادی انجمن می‌شوند، نیست.